

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016384719

Дата перевірки:
24.06.2024 08:29:05 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
24.06.2024 08:29:21 EEST

ID користувача:
100011301

Назва документа: НАЛИВАЙКО РОМАН НА УН

Кількість сторінок: 15 Кількість слів: 2384 Кількість символів: 20337 Розмір файлу: 36.14 KB ID файлу: 1016195637

26.3% Схожість

Найбільша схожість: 11.7% з Інтернет-джерелом (<http://referatu.com.ua/oldreferats/68/116643>)

23.2% Джерела з Інтернету 112 Сторінка 17

14.3% Джерела з Бібліотеки 36 Сторінка 17

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

ЗМІСТ

ВСТУП	
Розділ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ	
ПОПЕРЕДЖЕННЯ АДИКЦІЇ СЕРЕД МОЛОДІ.....	
1.1. Адикція як об'єкт наукового аналізу.....	
1.2. Особливості прояву адекватної поведінки у ранній юності.	
Висновки до першого розділу.....	
Розділ 2 СОЦІАЛЬНА ПРОФІЛАКТИКА, ЯК ТЕХНОЛОГІЯ	
СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ ПО ПОПЕРЕДЖЕННЮ АДИКЦІЙ.....	
2.1 Соціальна профілактика, як технологія соціальної роботи	
2.2 Міжнародний досвід соціально – профілактичної роботи з	
тинейджерами по попередженню адикції.....	
2.3 Форми та методи соціальної профілактики роботи у системі	
соціальних служб та закладів для молоді в Україні.....	
Висновки до другого розділу.....	
ВИСНОВКИ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	

ВСТУП

Актуальність дослідження. В Україні позначилася тенденція до збільшення проявів адиктивної поведінки серед дітей і молоді. За ряду несприятливих соціокультурних умов дитяче та підліткове середовище спрямоване на прилучення до нікотину, алкоголю, різноманітних наркотиків, що різко погіршує стан фізичного і психічного здоров'я підлітків.

У дітей розвиваються агресивність, невдоволеність, почуття заниженої самооцінки. Все ще нерідко спричинює конфлікти з однолітками, вчителями, батьками. Дослідження засвідчили, що половина дітей, які мають проблеми з фізичним та психічним здоров'ям, схильні до негативних виявів поведінки. Як результат, кожний п'ятий важко засвоює навчальний матеріал. Такі діти втричі частіше порівняно з іншими піддаються впливу наркотиків.

Втрата здоров'я серед молоді створює низку серйозних проблем, ставить під загрозу національну безпеку, саме існування держави.

Ряд прорахунків у реалізації Національних програм протидії наркоманії, а також боротьби із злочинністю призвели до втрати довіри стосовно державної політики в розв'язанні цих проблем, а це, у свою чергу, негативно вплинуло на загальну соціальну-психологічну атмосферу в суспільстві. Відомчий підхід, спрямований переважно на боротьбу з наслідками негативних явищ, не просто виявився безперспективним, а й викликав розчарування, роздратованість, соціальну апатію серед молоді. На жаль, тактика залякування та моралізаторства й дотепер продовжує панувати в українському інформаційному й освітньому просторі.

Просвітницька робота серед молоді щодо здорового способу життя поки що не дуже ефективна. Як зазначають Белюмов В.М., Костенко О.Р., Флоренська К.М., Оржеховська В.М., Пилипенко О.І. та інші дослідники. Більшість учнів, особливо старшокласників, не мають достатніх знань з

таких гострих проблем, як запобігання таких форм адиктивної поведінки, як наркоманія, алкоголізм тощо.

У навчальних закладах України інформування молоді про шляхи збереження і зміцнення здоров'я здійснюється здебільшого формально, епізодично, без урахування об'єктивних тенденцій у молодіжному середовищі (погіршення життєвих умов, послаблення мотивації до здорового способу життя, низький рівень превентивних знань, навичок і вмінь тощо).

Педагоги недостатньо володіють спеціальними методами роботи з формування знань, умінь і навичок із збереження і зміцнення здоров'я підлітків, мало використовують у цій роботі сучасні підходи. Профілактична діяльність державних освітніх закладів зорієнтована на передавання знань від дорослого до дитини з ігноруванням активної позиції самої дитини, її права на самовизначення власного способу життя. А практика показує, що набуття і закріплення установок на здоровий спосіб життя і безпечну поведінку є значно ефектнішими в ході спілкування підлітків між собою. Все вищезазначене і обумовило актуальність курсової роботи.

Ступінь наукової розробленості проблеми. Серед науковців, які досліджували цю проблему, Т.М. Титаренко, І.Д. Зверева, Г.М.Лактіонова, Афанасьєв В.С., Гилинський Я.И., Рибаківа Л. Н., Цеглин М. Г., Башкатов И.П., Пилипенко О.І., А.М. Панова, Е.И. Холостова.

Термін «адиктивна поведінка» в наукову літературу ввів Ц.П. Короленко, теорію адикції досліджували Д.В. Семенов, В. Качалов, О.Ю. Кондратьєв, С.А. Кулаков, Б.М. Левін; питання профілактичної роботи з підлітками розглядали О.Є. Личко, В.С. Бітінський, В.М. Оржеховська, Н.Ю. Максимова, О.І. Пилипенко, І.П. Фіцула, В.П. Лютий, О.Г. Кирилова, А.Г. Макеева та ін.

На сьогодні багато вчених займаються розробкою питань профілактики адиктивної поведінки в Україні. Серед них: спеціалісти Українського науково-методичного центру практичної психології та соціальної роботи (О.

Коструб, О. Вінда, І. Сомовата та ін.), Інституту психології ім. Г. Костюка АПН України (Н. Максимова, С. Толстоухова), Українського державного центру соціальних служб для молоді (З. Зайцева, Г. Рашковський та ін.), Українського інституту соціальних досліджень (О. Баларієва та О. Яременко), а також спеціалісти інститутів, університетів, організацій, установ, які займаються проблемами здорового способу життя в дітей, підлітків та молоді (Б. Лазаренко, І. Пінчук, А. Мазаєв та ін.).

Об'єкт курсової роботи - адиктивна поведінка підлітків.

Предмет - соціальна профілактика як технологія попередження адиктивної поведінки серед підлітків.

Мета дослідження полягає у теоретичному та практичному дослідженні адиктивної поведінки та вивчення соціальної профілактики як технології попередження адиктивної поведінки серед підлітків.

Об'єкт, предмет та мета дозволили сформулювати такі завдання курсової роботи:

1. Розкрити особливості прояву адиктивної поведінки у ранній юності.
2. Проаналізувати соціальну профілактику, як технологію соціальної роботи.
3. Вивчити міжнародний досвід соціально – профілактичної роботи з тинейджерами по попередженню адикції.
4. Розкрити форми та методи соціальної профілактики роботи у системі соціальних служб та закладів для молоді в Україні.
5. Розробити програму вивчення ефективності профілактичної роботи серед підлітків.

Методи дослідження: для розв'язання поставлених завдань та досягнення мети використано загальнонаукові методи теоретичного рівня: аналіз і синтез науково-теоретичних джерел з проблем дослідження, порівняння й узагальнення науково-теоретичних даних.

Структура та обсяг роботи. Курсова робота складається із вступу, двох розділів, висновків до розділів та загальних висновків, списку

використаних джерел з 35 найменувань.

Висновки до першого розділу

Аддиктивна поведінка розглядається нами як одна з форм деструктивної поведінки, т.п. поведінки, яка спричиняє шкоду людині і суспільству. Аддиктивна поведінка проявляється у прагненні до відходу від реальності за допомогою зміни свого психічного стану, що досягається різними способами - фармакологічними (прийом рідин, діючих на психіку) і не фармакологічним (зосереджена на окремих предметах і активностях, що супроводжується розвитком суб'єктивно прийнятих емоційних станів).

Особливості зловживання неповнолітніми алкоголю показує, що алкоголізм у підлітків відрізняється від перебігу захворювання у дорослих, описаного вище. Вживання алкоголю в ранньому віці має набагато тяжчі наслідки для розвитку психіки. Тим не менш, до закінчення підліткового віку слід говорити не про алкоголізм, а про інтоксикацію організму, так званої злоякісної алкоголізації.

У виникненні аддиктивної поведінки мають значення особистісні особливості і характер впливу середовища. Особистості з низькою переносимістю психологічно дискомфортних станів, які виникають у повсякденному житті природних періодів спаду, більш підлягають ризику появи аддиктивної фіксації. Такий ризик може також збільшуватись при зустрічі з важкими соціально неблагоприємними, психотравмуючими ситуаціями, як втрата попередніх ідеалів, розчарування у сім'ях, розпад сім'ї, втрата роботи, соціальна ізоляція, втрата близьких або друзів, різка зміна звичних життєвих стереотипів.

2.3 Форми та методи соціальної профілактики роботи у системі соціальних служб та закладів для молоді в Україні

Основними напрямками соціальної профілактики роботи у системі соціальних служб та закладів для молоді в Україні є:

- раціоналізація процесу праці з погляду складання оптимальних алгоритмів роботи, схем рішення трудових завдань, забезпечення оптимального розподілу тимчасових лімітів і т. д.;
- удосконалення знарядь і засобів праці відповідно до психофізіологічних особливостей людини і з метою полегшення виконання найбільш трудомістких операцій;
- раціональна організація робочих місць (робочих зон) і формування оптимальної робочої позиції;
- розробка оптимальних режимів праці та відпочинку для компенсації своєчасним і повноцінним відпочинком виснаження внутрішніх ресурсів людини протягом одного трудового циклу;
- використання раціональних форм чергування різних трудових завдань і збагачення змісту праці для зниження одноманітності роботи і усунення перевантаження окремих психофізіологічних систем;
- нормалізація умов роботи по відношенню до природних для людини умов середовища незаселеного;
- створення сприятливого соціально-психологічного клімату в колективі, підвищення матеріальної і моральної зацікавленості в результатах праці, формування свідомої дисциплінованості.

Взаємодія соціальних служб з питань профілактики з організаціями-партнерами.

Проблема інформаційного забезпечення та надання допомоги певним категоріям підлітків та молоді залишається ще невирішеною. Соціальні

служби для молоді плідно співпрацюють з різноманітними державними та громадськими організаціями. Спільна діяльність полягає у проведенні профілактичних заходів, інформаційно-методичному забезпеченні (обмін інформацією, випуск спільної рекламної продукції, бюлетенів, методичної літератури тощо), наданні соціально-психологічної допомоги кризовим категоріям дітей та молоді (наркозалежним та членам їх сімей, молоді девіантної поведінки, неповнолітнім та молоді, що звільняються з місць позбавлення волі, молодим особам, що постраждали від насильства та жорстокого поводження).

Дана співпраця здійснюється в формі проведення масових акцій та заходів, бесід, лекцій, рейдів, відео лекторіїв, опитувань, спортивних змагань, організації фестивалів, конкурсів, виставок, здійснення патронату неповнолітніх, профілактичних тижнів та місячників, надання спільних консультацій різним категоріям дітей та молоді, збору банків даних тощо.

Найчастіше з питань профілактики центри соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді співпрацюють з такими організаціями та структурами:

- управліннями та відділами обласних, районних державних адміністрацій та міськвиконкомів у справах сім'ї та молоді, фізкультури і спорту, освіти, культури;
- внутрішньої політики, службою у справах неповнолітніх;
- управліннями юстиції;
- кримінальною міліцією в справах неповнолітніх,
- навчальними закладами;
- народними судами;
- органами прокуратури;
- управліннями Державного департаменту з питань виконання покарань;
- виховно-трудовими колоніями для неповнолітніх, центрами здоров'я;
- центрами статевого виховання;
- регіональними товариствами Червоного Хреста;

- центрами репродуктивного здоров'я дітей і підлітків;
- центрами профілактики ВІЛ- інфекції та лікування хворих на СНІД;
- асоціаціями допомоги людям, що страждають від алкоголізму та наркоманії;
- регіональними нарко- та шкірвендиспансерами, центрами медико-психологічної допомоги сім'ї;
- регіональними асоціаціями планування сім'ї;
- громадськими фондами "Благодійність" та "Згода", молодіжними громадськими організаціями.

Взаємовідносини з більшістю партнерів закріплені угодами з розподілом обов'язків і відповідальності сторін, а також скоординовані спільними планами діяльності.

Здійснюється реалізація спільних міжнародних програм, зокрема з Міжнародним Фондом ООН, Представництвом ЮНІСЕФ в Україні. Основним завданням міжнародної співпраці є вивчення та використання кращого іноземного досвіду соціальної роботи, який може бути адаптований до умов сучасного стану українського суспільства - навчання спеціалістів, розробка спільних проєктів, організація та проведення заходів з реалізації соціальних програм.

Система соціально-профілактичної роботи представлена різними видами соціальної роботи:

- соціально-педагогічна профілактика;
- соціально-психологічна допомога;
- соціальна адаптація та реабілітація.

З соціально -педагогічної профілактики при проведенні профілактичної роботи перевага надається масовим формам. Кожний четвертий масовий захід спрямований на профілактику негативних явищ у молодіжному середовищі.

Системою соціальних і профілактичних служб реалізується ряд заходів, які вже стали традиційними: проведення днів, тижнів, місячників,

присвячених боротьбі з наркоманією, СНІД, злочинністю; різноманітні фестивалі, естафети молодіжних організацій, конкурси. Систематично проводяться заходи, що поширюють інформацію та популяризують положення національних та міжнародних законодавчих актів із забезпечення прав людини та з питань правової освіти. При проведенні акцій додержуються таких принципів як тривалість, систематичність, поєднують різноманітні форми і методи.

Найпоширеніші заходи:

- масові (фестивалі, концерти, марафони, форуми, змагання, конкурси агітбригад, плакатів, листівок);
- інформаційні (зібрання, прес-конференції, презентації, виставки);
- навчальні (бесіди, лекції, практикуми, заняття, тренінги);
- методичні (семінари, круглі столи);
- дослідницькі (опитування, анкетування, тестування).

Надання соціально-психологічної допомоги здійснюється, переважно, через систему: стаціонарні та виїзні консультативні пункти, служби соціальної, юридичної, медико-психологічної допомоги, "Телефони Довіри", анонімного обстеження, постійно діючі лекторії правових та медичних знань, морально-етичного виховання, молодіжні інформаційно - просвітницькі центри, громадські приймальні, вечірні дівочі та юнацькі гімназії, школи здорового способу життя тощо.

Соціально-адаптаційне та реабілітаційне спрямування діяльності залишається проблематичним, оскільки повноваження соціальних працівників є недостатніми для вирішення питань, що виникають при роботі з алкоголе- та наркозалежними, ВІЛ-інфікованими, хворими на СНІД, засудженими підлітками та молоддю.

Участь волонтерів у профілактичній діяльності. При реалізації соціальних програм мережею центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді залучаються волонтери та добровільні помічники. Це - студенти педагогічних та медичних вузів, педагоги, психологи, медики, фахівці

правоохоронних органів, члени громадських об'єднань, лідери благодійних християнських організацій, представники мальтійської служби допомоги тощо.

Волонтери активно беруть участь у проведенні масових заходів, місячників боротьби з наркоманією та СНІД, правопорушеннями і злочинністю, акціях "Діти вулиці" тощо. Під час зазначених заходів добровільні помічники роздають рекламно-інформаційну продукцію, проводять розважальні програми.

Для проведення соціальної роботи волонтери проходять курси навчання, що здійснюються у різноманітних формах. Майже в усіх центрах працюють школи волонтерів.

Висновки до другого розділу

Соціальна профілактика (попередження, превенція) – діяльність з попередження соціальної проблеми, соціального відхилення чи втримання їх на соціально терпимому рівні через усунення або нейтралізацію причин, що їх породжують.

Відповідно до класифікації ВООЗ, профілактику прийнято поділяти на первинну, вторинну та третинну. Первинна профілактика спрямована на попередження виникнення хвороб. Вторинна профілактика передбачає заходи, спрямовані на те, щоб затримати розвиток хвороби. Третинна профілактика ставить за мету запобігання інвалідності шляхом, головним чином, реабілітаційних заходів.

Ключовим фактором у розробці заходів психопрофілактики адиктивної поведінки у підлітків є вивчення її мотивації. Мета полягає у пошуку шляхів і засобів корекції й усунення істинних мотивів зловживання, а також тих соціально -психологічних факторів, що сприяють адиктивній поведінці.

Профілактика адиктивної поведінки як в Україні так і за кордоном є важливим аспектом соціальної роботи та має різні напрямки.

Проблема інформаційного забезпечення та надання допомоги певним

категоріям підлітків та молоді залишається ще невирішеною. Соціальні служби для молоді плідно співпрацюють з різноманітними державними та громадськими організаціями. Спільна діяльність полягає у проведенні профілактичних заходів, інформаційно-методичному забезпеченні (обмін інформацією, випуск спільної рекламної продукції, бюлетенів, методичної літератури тощо), наданні соціально-психологічної допомоги кризовим категоріям дітей та молоді (наркозалежним та членам їх сімей, молоді девіантної поведінки, неповнолітнім та молоді, що звільняються з місць позбавлення волі, молодим особам, що постраждали від насильства та жорстокого поводження).

ВИСНОВКИ

Аналіз науково – теоретичних джерел дозволив сформулювати такі висновки курсової роботи:

Аддиктивна поведінка розглядається нами як одна з форм деструктивної поведінки, т.п. поведінки, яка спричиняє шкоду людині і суспільству. Аддиктивна поведінка проявляється у прагненні до відходу від реальності за допомогою зміни свого психічного стану, що досягається різними способами - фармакологічними (прийом рідин, діючих на психіку) і не фармакологічним (зосереджена на окремих предметах і активностях, що супроводжується розвитком суб'єктивно прийнятих емоційних станів).

Особливості зловживання неповнолітніми алкоголю показує, що алкоголізм у підлітків відрізняється від перебігу захворювання у дорослих, описаного вище. Вживання алкоголю в ранньому віці має набагато тяжчі наслідки для розвитку психіки. Тим не менш, до закінчення підліткового віку слід говорити не про алкоголізм, а про інтоксикацію організму, так званої злоякісної алкоголізації.

У виникненні аддиктивної поведінки мають значення особистісні особливості і характер впливу середовища. Особистості з низькою переносимістю психологічно дискомфортних станів, які виникають у повсякденному житті природних періодів спаду, більш підлягають ризику появи аддиктивної фіксації. Такий ризик може також збільшуватись при зустрічі з важкими соціально неблагоприємними, психотравмуючими ситуаціями, як втрата попередніх ідеалів, розчарування у сім'ях, розпад сім'ї, втрата роботи, соціальна ізоляція, втрата близьких або друзів, різка зміна звичних життєвих стереотипів.

Соціальна профілактика (попередження, превенція) – діяльність з попередження соціальної проблеми, соціального відхилення чи втримання їх на соціально терпимому рівні через усунення або нейтралізацію причин, що їх породжують.

Відповідно до класифікації ВООЗ, профілактику прийнято поділяти на

первинну, вторинну та третинну. Первинна профілактика спрямована на попередження виникнення хвороб. Вторинна профілактика передбачає заходи, спрямовані на те, щоб затримати розвиток хвороби. Третинна профілактика ставить за мету запобігання інвалідності шляхом, головним чином, реабілітаційних заходів.

Ключовим фактором у розробці заходів психопрофілактики адиктивної поведінки у підлітків є вивчення її мотивації. Мета полягає у пошуку шляхів і засобів корекції й усунення істинних мотивів зловживання, а також тих соціально-психологічних факторів, що сприяють адиктивній поведінці.

Профілактика адиктивної поведінки як в Україні так і за кордоном є важливим аспектом соціальної роботи та має різні напрямки.

Проблема інформаційного забезпечення та надання допомоги певним категоріям підлітків та молоді залишається ще невирішеною. Соціальні служби для молоді плідно співпрацюють з різноманітними державними та громадськими організаціями. Спільна діяльність полягає у проведенні профілактичних заходів, інформаційно-методичному забезпеченні (обмін інформацією, випуск спільної рекламної продукції, бюлетенів, методичної літератури тощо), наданні соціально-психологічної допомоги кризовим категоріям дітей та молоді (наркозалежним та членам їх сімей, молоді девіантної поведінки, неповнолітнім та молоді, що звільняються з місць позбавлення волі, молодим особам, що постраждали від насильства та жорстокого поводження).

Схожість

Джерела з Інтернету

112

1	http://referatu.com.ua/oldreferats/68/116643		11.7%
3	https://sinref.ru/razdel/04900sociologia_2023/05/161205.htm	44 джерела	5.62%
5	http://za.nprav.org/rivniy-rivnomu-vseukrayinska-blagodiyna-asotsiatsiya	22 джерела	2.18%
7	https://pdfslide.tips/documents/-2008pdf-oe-oe.html	7 джерел	1.55%
8	https://studopedya.ru/1-118257.html	3 джерела	1.3%
9	http://bnrc-kam-pod.at.ua/Pedagogu/Z_DOSVIDY/dosvid_sokolan.pdf	20 джерел	1.01%
10	http://lib.iitta.gov.ua/709226/1/%D0%9C%D0%9E%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%A0%D0%90%D0%A4%D0%AF_%D0%97%D...		0.92%
11	http://stsyniava-school1.edukit.km.ua/Files/downloads/%D0%941%D1%8F%D0%BB%D1%8C%D0%BD1%D1%81%D1%8	5 джерел	0.88%
14	https://referat.co/ref/734481/read?p=1		0.5%
15	http://diplomba.ru/work/103857	3 джерела	0.42%
16	http://gm3d.ru/referaty_po_gosudarstvu_i_pravu/kursovaya_rabota_metodika_vikorisannya.html	2 джерела	0.38%
19	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/30026/1/Borusova%20monogr.pdf	2 джерела	0.34%
20	http://catalog.library.tnpu.edu.ua/naukovi_zapusku/pedagogic/2000/Ped_2_00.pdf		0.34%

Джерела з Бібліотеки

36

2	Студентська робота	ID файлу: 1013601693	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	6.29%
4	Студентська робота	ID файлу: 1014840865	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	5.37%
6	Студентська робота	ID файлу: 1004245791	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	1.93%
12	Студентська робота	ID файлу: 1016168105	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve... 2 джерела	0.71%
13	Студентська робота	ID файлу: 1016160451	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve...	0.67%
17	Студентська робота	ID файлу: 1016176287	Навчальний заклад: Open International University of Human Deve... 5 джерела	0.38%

18 Студентська робота ID файлу: 1014358637 Навчальний заклад: Open International University of Hu [25 Джерело](#) 0.34%